

Evangelí del dijous de la setmana XXX de durant l'any: jo seguiré el meu camí

Evangelí i comentari del dijous de la setmana XXX de durant l'any. “Cal que avui, demà i demà passat vagi fent el meu camí”. El Senyor no permet que els rumors o les maniobres de gent envejosa frenin la seva tasca. Ell ens ensenya a moure'ns amb llibertat i soltesa, també quan pel camí ens trobem amb incomprensions.

Evangelí (Lc 13, 31-35)

Alguns fariseus es van acostar a Jesús i li digueren:

—Ves-te'n d'aquí, que Herodes et vol matar.

Ell els respongué:

—Aneu a dir a aquella guineu: “Avui i demà trec dimonis i curo malalts, i el tercer dia arribaré al terme. Però cal que avui, demà i demà passat vagi fent el meu camí, perquè no convé que un profeta mori fora de Jerusalem”. Jerusalem, Jerusalem, que mates els profetes i apedregues els qui et són enviats! Quantes vegades he volgut aplegar els teus fills com una lloca aplega els seus pollets sota les ales, però no ho heu volgut. Doncs bé, la vostra casa és abandonada. Us dic que no em veureu fins que arribi el temps que direu: Beneït el qui ve en nom del Senyor!

Comentari

La predicació i els prodigis que Jesús va fer no deixaren indiferents els qui dominaven el poble d'Israel. La fama havia arribat a oïdes d'Herodes Antipes, que llavors governava Galilea. No fora estrany que l'acció del rabí de Natzaret despertés inquietud en un personatge que feia el que calgués per aconseguir i consolidar el poder. Probablement els fariseus van aprofitar aquesta situació per fer una advertència a Jesús; i intentar que sortís de l'escena o que almenys hi limités la predicació.

En la resposta de Jesús a l'amenaça brilla el senyoriu amb què s'enfronta als adversaris. El Senyor no permet que els rumors o les maniobres de gent envejosa frenin la seva tasca. Ell continua endavant obrant el bé: «avui i demà trec dimonis i curo malalts, i el tercer dia arribaré al

terme» (v. 32), perquè té molt clara quina és la seva missió: «cal que avui, demà i demà passat vagi fent el meu camí, perquè no convé que un profeta mori fora de Jerusalem» (v. 33).

Jesús ens ensenya a moure'ns amb llibertat i soltesa, també quan pel camí ens trobem amb incomprendensions. No és estrany que un cristià coherent susciti certa inquietud al seu voltant, perquè no vol pactar amb algunes pràctiques abusives o que malmeten el bé comú de la societat. Amb la paraula i la pregària, pot ajudar els altres a comprendre la seva actuació i convidar-los a formar part del canvi, per intentar que el mateix entorn sigui més humà i cristià.

Tot i això, de vegades hi ha persones que es neguen a millorar i continuen posant obstacles. Seguint l'exemple del Senyor, en aquests moments

podem renovar la consciència de la nostra missió, sense deixar que els comentaris d'uns quants frenin la meravellosa tasca de l'apostolat cristià: «cal que avui, demà i demà passat vagi fent el meu camí» (v. 33).

Author: Rodolfo Valdés // Photo: Andrea Lightfoot - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dijous-de-la-setmana-xxx-de-durant-lany-jo-seguir-el-meu-cami/>
(15/03/2026)